

Sygn. akt V KZ 46/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **Z. J.**

skazanego za czyn z art. 212 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 listopada 2017 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt II AKo [...]

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

w sprawie prawomocnie zakończonej

wyrokiem Sądu Okręgowego w K.

z dnia 13 stycznia 2017 r. sygn. akt II Ka [...]

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 24 sierpnia 2017 r. odmówiono przyjęcia do rozpoznania wniosku Z. J. o wznowienie postępowania w sprawie prawomocnie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. akt II Ka [...]. Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania było niezuzupełnienie przez Z. J. braku formalnego polegającego

na niedopełnieniu wymogu tzw. „przymusu adwokackiego” a zatem sporządzenia i podpisania wniosku przez adwokata lub radcę prawnego (art. 545 § 2 k.p.k.). Skazany złożył wprawdzie wniosek o wyznaczenie obrońcy z urzędu, jednak pomimo wezwania go nie uzupełnił tego wniosku o niezbędny dla jego rozpoznania dokument w postaci oświadczenia o stanie majątkowym oraz nie nadesłał zaświadczeń dokumentujących podawane we wniosku fakty dotyczące stanu zdrowia skazanego oraz o osiągniętych dochodach. W odpowiedzi na wezwanie o uzupełnienie tychże braków, skazany pismem z dnia 18.08.2017 r. poinformował o rezygnacji z przyznania mu pełnomocnika z urzędu, oraz oświadczył, że będzie bronił się sam.

Wobec rezygnacji z wcześniej złożonego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu oraz nieusunięcia przez skazanego braku formalnego polegającego na sporządzeniu i podpisaniu wniosku o wznowienie postępowania, odmówiono przyjęcia złożonego przez skazanego osobiście wniosku. Na powyższe zarządzenie skazany wniósł zażalenie. W uzasadnieniu zażalenia przytoczył szereg twierdzeń wskazujących na niezasadność decyzji poszczególnych sądów orzekających w sprawie, nadto wskazał, że nie jest osobą ubezwłasnowolnioną, a zatem ma prawo do samodzielnej obrony przed sądami.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Argumenty przywołane przez skazanego we wniesionym zażaleniu jedynie w wąskim zakresie dotyczą skarżonego rozstrzygnięcia. Słusznie zauważono w zarządzeniu, że przepisy procedury karnej nie dopuszczają żadnego odstępstwa od ustanowionego w art. 545 § 2 k.p.k. wymogu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez obrońcę albo pełnomocnika. Przymus adwokacki przy sporządzaniu wniosku o wznowienie postępowania ma charakter bezwzględny. Skoro, zatem skazany jednoznacznie oświadczył, że rezygnuje na etapie postępowania o wznowienie z ewentualnej reprezentacji przez obrońcę z urzędu, a jednocześnie nie ustanowił obrońcy z wyboru, który w jego imieniu ewentualnie sporządziłby i podpisał ów wniosek o wznowienie, do czego skazany został wezwany zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2017 r. (doręczonym w dniu 3 lipca 2017 r.), to konieczne stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia osobistego wniosku o wznowienie

postępowania. Kolejny wniosek o wznowienie postępowania wnioskodawca może złożyć w każdym czasie, jeśli ustanowi sobie obrońcę, a ten znajdzie podstawy do wznowienia postępowania.

Z tych powodów orzeczono, jak w sentencji.

aw